

en Ratebeskatning, idet det forekommer mig, at der er mere Forstand i den end i den anden.

Der er et andet Ændringsforslag, jeg har været med til at stille, og det skulde glæde mig, om det kunde finde Tilslutning, og det er Forslaget om at fri Kommunerne fra at blive Oppebørselsbetjente for Statskassen og fri Statskassen fra den Risiko, som kan komme til at følge deraf, da det selvfølgelig er langt vanskeligere at sikre sig en paalidelig Administration ved 1,200 Oppebørselssteder omkring i Landet end ved 20 Amtstuer, og Kassebedrøvere høre jo ikke til Sjældenheder nu. Den Trøst, at Staten intet taber, idet Kommunerne skulle erstatte, hvad der mangler, ja den Trøst er fattig, og det forekommer mig rigtignok, at det gør det endnu grusomere at paalægge dem Byrder, naar de oven i Købet skulle staa inde for Beløb, de ikke have noget med at bestille. At det skulde blive en Besparelse for Statskassen, tror jeg ikke paa. Alene de $1\frac{1}{2}$ pCt. af de 12 Mill. Kr., som man nu taksierer Kommunernes Oppebørselsulejlighed til, vil være mere end, hvad alle Amtstuerne koste. Det tredje Moment er, at det efter min Mening vil være til grueligt Besvær og Ulejlighed for Beboerne, om man lukker disse Amtstuer med deres offentlige Arkiver og den lette Betjening.

la Cour: Naar jeg her tager Ordet, er det nærmest for at begrunde nogle selvstændigt stillede Ændringsforslag til Lovforslaget om Indkomstskatten. Jeg kan ligesom det ærede 12te kongevalgte Medlem (Estrup) ikke gaa med til en stigende Skala. Jeg finder aldeles ikke, at vi have nogen Brug for den eller nogen Trang til den. Der kan dog ikke være Trang til en stigende Skala, naar man blot paalægger Indkomstskatten for at afløse en hel Del gamle Skatter. Have vi Raad til dette, er der ingen Grund til at indføre en ny progressiv Skat. Jeg kunde tænke mig Forhold, der vilde gøre det nødvendigt at gaa ind paa en stigende Skala, f. Eks. hvis vi vare i overordentlig stor Finansnød og det gjaldt om at faa Gælden afviklet, men under de nuværende Forhold kan jeg ikke forstaa, at der er nogen Grund til det. Jeg kan heller ikke indse, at en stigende Skala rammer Skatteevnen rigtig. Det er saa ofte blevet fremført, at man skal lægge Skatten, hvor Skatteevnen er. Det er overordentlig smukt sagt, men det gælder netop om at udfinde, hvor Skatteevnen er, thi den er naturligvis for-

skellig hos de forskellige, ikke som Følge af Indtægtens Størrelse, men af mange andre Grunde. Jeg kan ikke forstaa, at den stigende Skala just skulde udtrykke den stigende Skatteevne. En Mand med en Indtægt af under 2,000 Kr., altsaa f. Eks. 1,900 Kr., har en Skatteevne af 1,3; saa snart han kommer op til 2,000 Kr. faar han pludselig en Skatteevne af 1,4, som han bliver ved at beholde indtil han naar det næste Tusinde Kroner, saa stiger den atter med $\frac{1}{10}$. Mærkværdig nok er Stigningen i Skatteevnen overordentlig stor ved de lave Indtægter. Naar vi derimod komme højere op, forsvinder den næsten ganske. Der er kun en Stigning paa en Tiendedel fra 50,000 Kr. til 99,900 Kr.s Indtægt. Jeg kan ikke se, at denne Beskatningsmaade er saaledes indrettet, at den rammer Skatteevnen retfærdigt. Og jeg tror i det hele taget ikke, at man kan ramme retfærdigt alene gennem en Stigning af Skatteprocenten. I Forslaget om Kommuneskatterne bestemmes det, at hele Skatteforhøjelsen eller Formindskelsen skal foretages efter et Skøn. Jeg synes, at Regeringen her ligefrem indrømmer, at Skatteevnen ikke stiger regelmæssigt sammen med Indtægten.

Det andet, jeg ønsker at omtale, er mit Ændringsforslag under Nr. 1 b., men sammen med det har jeg stillet et Ændringsforslag til § 8 under Nr. 17 b. De høre begge sammen, og der er ikke Tale om, at man kan tage det ene uden at tage det andet med. Det, der er mig imod, er, at vi, naar vi gaa til at bortkaste gamle Grundskatter, til Dels erstatte dem med en ny Indtægtsskat, lade de lave Indtægter deltage i Udredelsen af denne og derved ofre til Grundejernes Fordel. Derfor har jeg ment, at vi, ved at give Ret til Fradrag paa 2,500 Kr., burde fritage alle de smaa Indtægter for at deltage i denne Forandring af Statsskattesystemet. Og jeg har gjort det saa meget hellere, som de smaa Indtægter jo egentlig svare et større Beløb af de indirekte Skatter end de store Indtægter. Ved at borttage de 2,500 Kr. og gøre dem skattefri, naa vi ikke alene, at de mindre Indtægter slippe for Skat, men ogsaa, at Mellemindtægterne faa en langt lavere Skat end de højere Indtægter, for hvilke dette Fradrag efter min Mening ingen Betydning har. Der er en Ting, som er mig saa rasende usmagelig ved hele denne Skatteomlægning, der jo dog, efter hvad vi hørte af Flertallets Ordfører, vejes paa Retfærdighedens Vægtskaal, og det er Lovforslagets Bestemmelser om